

POMNIEJSZA LITERATURA MASONSKA.

artykuł "Nowej Encyklopedii Wolnomularskiej"

Arthur E. Waite

Tytuł tego artykułu dostatecznie wyjaśnia samo. I będę starał się robić to rozsądnie kompletnie: wyczerpująco to może nie być, wymagałoby to objętości. Żadna z żyjących osób nie jest uwzględniona, ponieważ jakakolwiek zasada doboru, jakkolwiek konieczna, może wydawać się niewłaściwa. Zaufany we własnym własny doborze, pominąłem niektóre nazwiska, ale w pracy referencyjnej bardzo trudno jest dokonać rozróżnienia, ponieważ okoliczności nieustannie się rozwijają i nadają temu, co od dawna niejasne, przypadkowe, ale czasem rzeczywiste znaczenie .

Abaft Ludwig. - w 1890 ten węgierski pisarz wydał w Budapeszt *GESCHICHTE DER FREIMAUREREI IN OESTERREICH UND UNGARN*, w który on utrzymuje (1) że pewny religijny Społeczności i Bractwa z . ten Środek Wieczność są z historyczny jestem ważny dla okres formacyjny masonerii; (2) że wśród nich należy zaliczyć waldensów , założonych w Lyonie przez Piotra Waldo w roku 70; (3) że cesarz Rudolf I zatwierdził Zakon Masoński w 1275 ; (4) że Papież Mikołaja III nadany jakiś Odpust dla ten Kamieniarze z Strasburg w 1278 ; (5) że ten był odnowione przez jego następców, m.in. Benedykta XII, anno 1340; (6) że masoński Zakon oraz Loże Róża w górę jeden po inne, od 1397 do 1500, w Wiedniu, Strasburgu oraz Torgane, i - następnie do ostatnia data - w Spires , Regensburg, Saxon - Altenburg i Tyrolu . Odnosi się to także do BRACI KOŁA I MŁOTA , BRATERSTWA TOPORA oraz PRZYJACIOŁ lub BRACI KRZYŻA. Sekta z Piotr Waldo musi być ustawić na bok jak NIHIL AD REM NOSTRUM Istnienie jakiś stary bajka dla który nie dowód ma zostać wyprodukowane ; nie wydaje się, aby ostatnio wymienione organizacje albo działały lub spekulacyjni budowniczo ; podczas gdy ten wydarzenia wspomniane pod konkretnym datą należą do funkcjonowania gildii, mając w części w moralności, alegorii lub symbolice.

Abele, Heinrich Kacper. - Niemiecki pisarz piszący o Tajnych Społecznościach w wczesnym osiemnastym wieku.

Abraham, Antoine Firmin. - Autor *LE MIROIR DE LA VERITE*, seryjnej publikacji, *L'ART DU TUILEUR*, *REGULAMIN GEN ERAUX DE LA MAÇONNERIE ECOSSAISE* i innych prac. Został wydany przez NAJWYŻSZĄ RADĘ FRANCJI za handel fałszywymi stopniami i Certyfikatami.

Abrahamson, Werner H. F. - Członek ŚCISŁEJ OBSERWY oraz autor z niektórych okolicznościowych DYSKURSÓW na Masońskie tematy. ur. 1744, zm. 1812.

Adams, John Quincey. - Prezydent Stanów Zjednoczonych , 1825 -9 i autor niektórych wrogich listów o masońskich Instytucjach.

Albrecht, Heinrich Christoph . - Autor *COLLECTIONS TO WARDS A CRITICAL HISTORY OF FREEMASONRY*, tylko Część I została wydana ; *NOTICES OF FREEMASONS* w pierwszej połowie szesnastego wieu; oraz *GEHEIME GESCHICHTE EINES ROSENKREUZERS* [SEKRETNA HISTORIA RÓZOKRZYŻOWCÓW]. Urodził się w Hamburgu, 1763, zm. 1800.

Ancker, P.K. - Duński autor piszący o Systemie Gildii w 1780.

Andre, C.K. – redaktor niemieckiego dzieła które - pod tytułem *FREIMAURER*- zawiera wiele informacji na temat tajnych stowarzyszeń . Mieszkał głównie w Austrii. ur. 1763, zm. 1831.

Antoni, Carl Gottlob von. - Autor dwu dzieł o ZAKONIE RYCERZY TEMPLARIUSZY, Praca pisemna na temat *Culdees* oraz niektóre mowy dla masonerii adopcyjnej ur. 1751, zm. 1818.

Arnold, J. F. - Autor pracy o AZJATYCKICH BRACIACH i ich zwierzchnictwie, opublikowany w Hamburgu w 1811.

Asher, Carl Wilhelma. - Mason z Hamburga, który przetłumaczył *REGIUS MS .* na niemiecki.

Atwood, Henry C. – Aktywny mason, sławny w Nowym Jorku jako niestrudzony propagator systemu prac wprowadzonego przez Jeremiego L. Crossa i jako Wielki Mistrz schizmatycznej WIELKIEJ LOŻY św. Jana w tym mieście. Autor *MASONIC MONITOR* ur. ok. 1800r., zm. 1860.

Avemaun, E.F. von. — Autor eseju o wpływie masonerii na całą ludzkość — ok. 1783 r.-.

Azais, R. H. – autor eseju o pochodzeniu, historii i końcu masonerii, opublikowanego w Paryżu w 1835 r.

Baden Haupt, E. F. - Redaktor Katalogu Książek w Bibliotece Wielkiej Łoży Matce DIE WELT KUGELN w Berlin, 1778.

Bailleul, Antoine. - Autor kilku przemówień masońskich wygłoszonych jako Cz.Mistrz swojej łoży w Paryżu, a następnie wydrukowanych: także tłumacz niemieckiego KRATA REPOA, 1831.

Barbequiltre, J.B. - autor MASONERII MAGNETYCZNEJ LUB MESMERYCZNEJ , Amsterdam, 1784.

Barbet, L. B. - Autor serii listów zatytułowanych PRAWDZIWY WOLNOMULARZ, Paryż, 1802.

Barguret, A. - Autor DYSKURSU o historii obywatelskiej i religijnej Zakonu Świątyni, Paryż, 1833.

Bassac, Herbert de. - Autor DYSKURSU o pochodzeniu, zaletach i doskonałości tajnych stowarzyszeń , Bordeaux, 1806.

Baumann, H. K. - Autor WOLNOMULARSTWA , BEZPOŚREDNIEJ DROGI DO SZCZĘŚCIA, Berlin, 1766.

Bazot, Etienne Francois. - Autor VOCABULAIRE DE FRANCS-MAÇONS Paryż, 1810 ; MANUEL DU FRANC-MAÇON 1811 ; ÉTHIQUE DU FRANC-MAÇON; i EKSPERT ODŹWIERNY W TRZYDZIESTU TRZECH STOPNIACH . Urodził się, 1782, ale data śmierci niepewna.

Beck, Ch. Adam. - DAS UNVERGÄNGLICHE IM DEM WUSEN ETNES FREIMAURERS, pojawiło się pod tym nazwiskiem we Frankfurcie w 1745.

Beck Friedrich. - Opublikowane w 1834. GESCHICHTE DER DEUTSCHEN STEINMACHER

Becker, N. L. - Autor GRUNDSATZE, VERFASSUNG, UND SCHICKSALE DES ILLUMINATEN ORDENS IN BAIERN, opublikowane w Gotha w 1786.

Becker Rudolf Zachariasz. - niemiecki Mason Gotycki i autor HISTORISCHE STUDIE DER BAYERISCHEN ILLUMINATIEN 1786. ur. 1752, zm. 1822.

Bernard, Dawid. - Jakiś wydalony Mason który opublikował drogą odwetu pracę zatytułowaną LIGHT ON MASONRY, Londyn, 1829. Określany jako oszczerca oraz bezwartościowa.

Bernigeroth, J. M. - Autor ZOLL DER FREIMAURER na jej spotkaniach, Lipsk, 1745. ur. 1713, zm. 1767.

Bertollo, Abbe R. C. – Opublikował w 1777 broszurę o SPOŁECZEŃSTWIE MASONÓW uważaną za przydatną dla ludzkości, obyczajów i rządów. Zm. 1812.

Besuchet, J. C. - autor HISTORYCZNEGO STRESZCZENIA dotyczącego Zakonu Wolnomularzy, 2 tomy, Paryż, 1829.

Beyerle, Francois Louis de. - Aktywny francuski członek ŚCISŁEJ OBSERWY, który napisał łaciński atak na ustalenia kongresu w Wilhelmsbadzie i obszerny esej o masonerii, który miał na celu ukazanie jej zasadniczego i fundamentalnego celu. Był członkiem Rady RYTU FILATESA i podobno prowadził korespondencję między LOGE DES AMIS REUNIS a LOŻĄ EGIPSKĄ Cagliostro.

Biderrnanru - Na podstawie przypuszczeń i nieprawdopodobnie przybranego nazwiska, pod którym ukazało się w Niemczech wrogie dzieło o iluminatach, zatytułowane OSTATNIE DZIAŁANIA SPARTAKUSA I PHILO, 1788.

Bielfeld, baron J.F. von. - - To dzięki jego wpływom Fryderyk Wielki został masonem i w niejakich ZNAJOMYCH LISTACH opublikował relację z królewskiej inicjacji. Był założycielem TRZECH GLOBÓW, a później jednym z jego Wielkich Mistrzów. ur. 1717, zm. 1770.

Birkhead, Matthew. - Autor THE ENTERED APPRENTICE'S SONG z zawodu piosenkarz i aktor zespołu Drury Lane. Zm. 1723.

Blumauer, Aloys. - Niemiecki piszący o masonerii prozą i w wierszach ur. 1735, zm. 1798.

Blumenhagen, P.G. - Pochodzący z Hanoweru i piszący o Masonerii prozą i w wierszach. ur. 1781, zm. 1839.

Bochel, E.G.A. - uczony teolog i współpracownik Niemieckich ARCHIWÓW WOLNOMULARSKICH. Był Wielkim Mistrzem Prowincji Dolnej Saksonii. Bode,

Johann J. C. - prominentny członek ŚCISŁEJ OBSERWY a później ILLUMINATI. Był propagatorem jezuickiego pochodzenia masonerii jako instrumentu doprowadzenia do pojednania Anglii z Kościołem łacińskim. ur. 1730, zm. 1793.

Bohemann, Karl A. - szwedzkiego pochodzenia i gorliwy członek ZAKONU BRACI AZJATYCKICH, który usiłował założyć w Szwecji; ale jego masoneria była połączona z polityką rewolucyjnego rodzaju, co doprowadziło do jego wydalenia. Nazywano go oszustem i oskarżano o łączenie nauk okultystycznych z masonerią, co prawdopodobnie jest źródłem oskarżenia. Opublikował uzasadnienie swojego postępowania w 1815 roku w Pyrmont. Zm. 1770.

Boileau. - Mason wysokiego stopnia z Paryża i autor MEMOIR DE LA FRANC-MAÇONNERIE, który ukazał się w zbiorze zatytułowanym ANNALES MASONNIQUES. Według Thory'ego odniósł się w nim do kilku mitycznych dzieł masońskich w języku angielskim. Zm. 1801.

Bouilly. - francuski literat i urzędnik WIELKIEGO WSCHODU. Jego praca zatytułowana MES RECAPITULATIONS została uznana za masońską. ur. 1763, zm. 1842.

Bretschneider, C. G. - został masonem w Altenburgu i był pierwszym wrogim krytykiem fałszywej Karty Kolońskiej, jego zastrzeżenia pojawiają się w ANNALES VITE PHILIPPI MELANCTHONIS. ur. 1776, zm. 1845:

Burns, Robert. - Inicjowany w Tarbolton w 1781, został zastępcą mistrza w Mauchline. Urodzony 1759, zm. 1796. Być może trzeba powiedzieć, że jego masońskie wiersze lśnią nieśmiertelnym światłem pośród innych jego wierszy.

Caignart de Mally. - Paryski mason, autor DOCHODZENIA w sprawie pochodzenia kilku rytów masońskich. Początek XIX wieku.

Calcott, Wellins. - Dobrze znany z CANDID DISQUISITION, O Zasadach oraz Praktykach Wolnomularstwa, 1769.

Carlile, Richard. - Autor MANUAL OF FREEMASONRY, który krąży od kilku pokoleń w wielkich ilościach za niewielką cenę. Trzeba przyznać, że czerpie swoją wiedzę z drugiej ręki, ponieważ afiszuje się faktem, że nie był masonem. Zawiera ślady dawnych prac pośród wielu nieuniknionych błędów. Carlile był reformatorem i wolnomyslicielem swojego okresu, ale jego poglądy religijne podobno zmieniły się pod koniec jego życia. ur. 1790, zm. 1843.

Chappron, E. J. - LES SECRETS DA LA MAÇONNERIE DEVOTES, który pojawił się pod tą nazwą w Paryżu w 1814, należy odróżnić od tanich chwytów i innych fałszywych rewelacji. Praca o nazwie NECES SAIRE MAÇONNIQUE jest redakcyjnie powiązana z tą samą osobą, co zostało już wspomniane w związku z ADOPIVE MASONRY. Brakuje danych o Chappronie, ale najwyraźniej był on wtajemniczonym Bratem.

Chaupie . - Thory w jego ACTA LATOMORUM odnosi się często do DICTIONNAIRE DE CHAUFPIE jako pracy z pewnym autorytetem, ale nie wysledziliśmy jej w Anglii.

Chaussieu, Hektor . - L'ATHENEE DES FRANCMACONS został wydany w Paryżu w 1808 pod tą nazwą, we współpracy z Cuvelierem .

Chereau, A. G . - autorytetem jest Kloss, który określa następujące broszury: (1) EXPLICATION DE LA PIERRE CUBIQUE i (2) EXPLICATION DE LA CROIX PHILOSOPHIQUE, oba opublikowane pod tym tytułem w Paryżu w 1806. Wydaje się, że były one używane swobodnie przez późniejszych pisarzy bez potwierdzenia. Było to charakterystyczne dla tego okresu na kontynencie, a także w Anglii, jak w przypadku świadków Ashe.

Clavel, J. F. - Nie ma wątpliwości, że ten francuski ksiądz i płodny pisarz masoński będzie zawsze pamiętany, jeśli nie całkiem cieszący się reputacją, dzięki przynajmniej jednej z dwu publikacji, których tytuły brzmią następująco: (1) DISCOURS SUR LA MORT DE S .: M .: LUDWIK XVIII itd., 1824. (2) LES MENEURS DU WIELKA ORIENT *juges d'apres leurs ceuvres*, w ANNALES DES PAYS BAS, tom. VI, 1830. (3) REVUE HISTORIQUE, SCIENTIFIQUE ET MORALE DE LA FRANCHE MAÇONNERIE, 1830 itd. (4) HISTOIRE PITTORESQUE DE LA FRANCHE MAÇONNERIE, 1843. (5) ALMANACH PITTORESQUE UNIVERSEL DE LA FRANCHE MAÇONNERIE, 1844. (6) LE WIELKA ORIENT, potem L'ORIENT, 1844. Od dawna toczył spór z WIELKIM WSCHODEM, który ukarał go grzywną i zawiesił za wydanie L'HISTOIRE PITTORESQUE, podczas gdy dzieło, które przyjęło nazwę tego organu rządzącego bez licencji, doprowadziło do jego stałego wydalenia. Wszystkie wymienione pozycje ukazały się w Paryżu i wszystkie zostały dawno zapomniane, z wyjątkiem HISTOIRE PITTORESQUE, która odpowiada tytułowi i jest nie tylko niezwykle czytelna, bo zilustrowana poruszającymi rysunkami.

Cooke, Matthew. - pierwszy redaktor ADDITIONAL Ms. 23, 198, w brytyjskim Muzeum. Ze wstępem oraz opublikowany z jego pomocą jego w 1861, nadal jest powszechnie znany jako COOKE'S SM.

Cossmann, C. F. N. - Niemiecki mason który opublikował NOTATNIK MASOŃSKI w Berlinie w 1802 r . i ALMANACH DLA MASONÓW w 1805 r.

Court de Gebelin. - data narodzin nieznana, ale odnotowano jego śmierć w 1784. Chociaż nie napisał nic na temat masonerii, domaga się wzmianki jako autor LE MONDE PRIMITIF, który był popularny w jego czasach i dla jego połączenie z historycznym RYTEM FILELETÓW, którego był aktywnym członkiem i założyciel.

Defournelle, P. - ur. 1690, zm. 1809, ale ta data wątpliwa. Mason i członek honorowy francuskiego WIELKIEGO ORIENTU. Napisał LA NATURE DEVOILEE, 1762, i kilka broszur masońskich, z których jedna jest poprzedzona jego portretem w wieku stu dziewiętnastu lat.

Delalande, C. F. J. - Autor DEFENSE ET APOLOGIE DE LA FRANCHE-MAÇONNERIE, Paryż , 1814, i wg Thory'ego , że założył archiwa RYTU FILOZOFICZNEGO w Douai.

De l'Aulnaye, F. H. S. - - Autor (1) MEMOIRE SUR LA FRANCHE-MAÇONNERIE, 1806; RECAPITULATION DE TOUTE LA MAÇONNERIE, 1812; AND (3) TUILEUR DES 33 DEGRES DE ECOSISME,, 1813, nadal prac wartościowe.

Dibdin, Charles. - Przypuszczam, że autor „Tom Bowling” zasłużył sobie na rodzaj nieśmiertelności. Był także masonem, na co wskazuje jego pantomima Harlequin Freemason. przedstawiała procesję „głównych wielkich mistrzów” z czasów Henocha i Nimroda; Mogło to być zaaranżowane przez Andersona. Jedna z piosenek objaśniała Mason's Creed, co jest raczej kiepskim wierszem, nawet jak na Dibdina. Ur. 1745, zm. 1814.

Drake, Francis. - Historyk, antykwariusz i członek Towarzystwa Królewskiego . Był także masonem Yorku i autorem oracji, pierwszy raz opublikowanych w 1726, w którym potwierdzone jest, że ten Wielki Mistrz York był Wielki Mistrzem całej Anglii.

Dubreuil, J.B. - Jego HISTOIRE DES FRANCS-MAÇONS wydano w Brukseli w 1818.

Durieux, Lacroix. - Autor LE PETIT REPERTOIRE MAÇONIQUE, 1829.

Ecker und Eckhoffen, H. H. Count. - Wspomniano o nim w związku z Bractwem Azjatyckim i wydaje się, że w 1788 r. wydał na ten temat ABFERTIGUNG DER AUTHENTISCHEN NACHRICHT VON DEN KITTER UND BRÜDER-EINGEWEIFHTEN AUS ASIEN. Przypuszcza się, że napisał także DER ROSENKREUZER IN SEINER BLÖSSE w 1781 r. pod pseudonimem Magister Planeo, ale mówi się, że zaprzeczył autorstwu.

Ehrhart, S. J. - Mówi się, że pierwsza historyczna praca o masonerii ukazała się pod tym tytułem w Coburgu w 1754 roku. Zastanawiam się, czy ktoś ją widział od czasów Klossa

Enoch, Brother. - Mason z Livre, który opublikował w tym mieście THE TRUE MASON, 1773, i (2) MASONIC LETTER, dodatek do nich należący do tego roku. Mniej więcej w tym samym okresie i w tym samym miejscu słyszymy o RYCIU ENOCHA w czterech stopniach, (1) UCZNIĄ, (2) CZELADNIKA, (3) MISTRZA (4) ARCHITEKTA, w którym nauczano Braciom (1) przyjaźń i życzliwość, wierność królowi, (3) poddanie się Najwyższej Istocie, postęp we wszystkich cnotach.

Entick, John. - ur. ok. 1703, zm. 1773. Redaktor trzeciej BOOK OF CONSTITUTIONS, 1756. Niektóre z jego Masońskich Kazań również się pojawiły się ww druku.

Fallou, F. A. – Mason z Altenburgh i wczesny niemiecki przedstawiciel masonerii spekulatywnej wywodzącej się z cechów operatywnych. Jego MYSTERIES OF FREEMASONRY po raz pierwszy opublikowano w 1848 r.

Fichte J. G. – Ten wielki propagator filozofii po stronie Boga w Niemczech zasługuje na wzmiankę w dziele tego rodzaju. Chociaż nie napisał nic o masonerii, jednym z naszych tytułów honorowych jest to, że transcendentalny idealista był aktywnym członkiem Zakonu i był związany z Royal York w Berlinie. ur. 1762, zm. 1814.

Fischer, R. - ur. 1801, zm. 1855 . Archidiakon św.Nicholasa, Lipsk i członek Loży APOLLO w tym mieście . Związany z masońskimi czasopismami, jak redaktor ZEITSCHRIFT FUR FREIMAUREREI oraz FREIMAURER ZEITUNG.

Florian, Chevalier de. - FABLES Floriana lśnią, przyjemne i piękne, wśród pomniejszych wspaniałości literatury francuskiej. Był członkiem historycznej Loży Dziewięciu Sióstr. ur. 1735, zm. 1794.

Folger, RB – został masonem w 1825 w Nowym Jorku i opublikował w 1826 swoją *FULL AND COMPLETE HISTORY OF THE ANCIENT AND ACCEPTED SCOTTISH RITE*.

Foraisse, M. – autor obszernego wykładu na temat Templariuszy i ich doktryny, opublikowanego przez Thory'ego w drugim tomie *ACTA LATOMORUM*.

Fort, Georte F. – autor *THE EARLY HISTORY AND ANTIQUITIES OF FREE MASONRY* opublikowanej w Filadelfii, USA, w 1875. Poniższy fragment, wzięty ze strony 363, może być polecony do rozważenia przez wielu w obecnych czasach, kiedy Gildie Budowlane są tak samo modne wśród autorytetów masońskich, jak Bogowie Roślinności w folklorze nauki. Argumentowano z wielką mocą i pozorną prawdą, że sztuka budowlana była w najodleglejszych czasach uważana za świętą i istniała pod specjalną koncesją i opieką miejscowego kapłaństwa, gdzie była praktykowana, ale zarzut ten nie może zostać zaakceptowany bez kwalifikacji”. Zdaniem pana Forta Comacine czerpali swoją wiedzę z Bizancjum i tym kanałem przechodziła ona do gildii germańskich.

French, Benjamin Brown. - ur. 1800 w New Hampshire, zm. 1870. Wielki mistrz Waszyngtonu, a także Templariuszy w Stanach Zjednoczonych, choć jego prace pozostają w rękopisach, autorytet w dziedzinie prawoznawstwa masońskiego. W obrządku szkockim został Komandorem Południowej Jurysdykcji.

Friedrich, Gerhard. - ur. 1779 we Frankfurcie nad rzeką Maine, zm. 1862. Gorliwy mason, wysoko wychwalany przez niemiecki *HANDBUCH* i autor wielu broszur, do których zainteresowanie przeminęło.

Gadicke, Christian. - skompilował pierwszy niemiecki *FREIMAURER LEXICON*, pierwotnie wydany w Berlinie w 1818 roku. Był księgarzem z zawodu.

Gochhausen, M.I. A. A. von. - ur. 1740, zm. 1824. Został masonem w Hake i opublikował *FREIMAURERISCHE WANDERUNGEN* w 1787 roku.

Goethe, Johann Wolfgang von. - ur. 1749, zm. 1832. Autor *FAUSTA* był inicjowany w loży *AMALIA* w Weimarze 23 czerwca 1780, czeladnikiem 23 czerwca 1781, oraz stał się Mistrzem Masonem 2 marca 1782. Jego Masoński Jubileusz był celebrowany przez masonów z Weimarze 23 czerwca, 1830, w przeddzień dnia św. Jana. Oczytany czytelnik będzie pamiętać niektóre z jego wierszy masońskich oraz jego aluzje do *ZAKONU W WILHELM MEISTER*.

Goue, A.S.G. von. - ur. 1742, w Hildesheim, zm. 1789. Członek Ścisłej Obserwy i autor (1) *UEBER DAS GANZE DE MAUREREI*, 1782, (2) *BEMERKUNGEN UBER ST. NICAJS UND ANTYNICAISE*, 1790. *HANDBUCH* jest tu autorytetem, i wspomina o kilku innych pismach masońskich, ale niezbyt interesujących.

Wielkaidier, P. A. - kanonik katedry w Strasburgu i archiwista kardynała Rohana. Nie ma potrzeby mówić, że jako taki nie był masonem, ale to on pierwszy sformułował bardzo popularną hipotezę, że masoneria spekulatywna wywodzi się z Bractwa Operatywnego. Było to w 1782 r. w dziele zatytułowanym *ESSAIS HISTORIQUES ET TOPOGRAPHIQUES SUR L'ÉGLISE CATHEDRALE DE STRASBOURG*. Mówi się, że sformułował to już wcześniej w dwóch francuskich gazetach. - Autor dobrze znanego *RECUEIL PRECIEUX DE LA MAÇONNERIE ADONHIRAMILE*, 1785, oraz relacji o jego rzekomym pochodzeniu w 1787. Oba zostały wcześniej zrecenzowane, podobnie jak jego *Manuel Des Franches Maçonnes*.

Halliwell, J.O. - Redaktor EARLY HISTORY OF FREEMASONRY IN ENGLAND, inaczej REGIUS MS. Przedmiotowa praca wyznaczała epokę w temacie, będąc wydaniem nieznanego tekstu; ale Halliwell nie był masonem.

Hardie, James. - Mason z Nowego Jorku, który opublikował THE NEW FREEMASONS' MONITOR AND MASONIC GUIDE, 1818. Jest oceniany jako bardziej wartościowy niż Monitor Webba i Cross'a.

Harper, Thomas. - Urzędnik Wielkiej Łoży „Starożytnych” i Zastępca Wielkiego Mistrza ZJEDNOCZONEJ WIELKIEJ ŁOŻY. Wydał nowe wydania AHIMAN REZON w 1800, 1807 i 1813.

Harris, Thaddeus M. - ur. 1767, zm. 1848. Był w różnych okresach Wielkim Sekretarzem, Wielkim Kapelanem i Zastępcą Wielkiego Mistrza WIELKIEJ ŁOŻY MASSACHUSETTS. Opublikował kilka MASONIC DISCOURSES w 1801 r., a wcześniej zredagował KSIĘGĘ KONSTYTUCJI, której dwa wydania ukazały się w 1792 i 1798 r. Był doktorem teologii z Harvardu i niegdyś pastorem kościoła w Dorchester, ale pod jakim wyznaniem nie jest pewne.

Hecart, Gabriel Antoine Joseph. ur. 1755 w Valenciennes, zm. 1838. Kolekcjoner stopni, z których pięć zredukował do następującego systemu; (1) RYCERZ ORŁA PRUSKIEGO; (2) RYCERZ KOMETY; (3) SZKOCKI OCZYSZCZACZ (sic!); (4) ZWYCIĘSKI RYCERZ; (5) ÉCOSSAIS TRINITARIAN, inaczej WIELKI MISTRZ I KOMANDOR ŚWIĄTYNI. Wydaje się, że system Hecarta, jak go nazywano, pozostał na papierze i nic o nim nie wiadomo. Mówi się, że napisał różne studia i eseje na tematy masońskie.

Heidmann, F. - ur. 1776, ur. 1838. Profesor w Warzburgu, Bernie i Darmstadt, który został masonem we Freiburgu w 1809 i napisał (1) DIE DREI ALTESTEN GESCHICHTLICHEN DEN, KMALE DER DEUTSCHEN FREIMAURER BRUDERSCHAFT, 1819; (2) ACAZIEN BLUTHEN AUS DER SCHWEIZ, 1819; (3) MITTHEILUNGEN UBER DIE FREDIAUREREI, 1836.

Hemman, Dr. J.A. - Jeden z redaktorów FREIMAURER BIBLIOTHEK. 8 tomów, 1778 - 1803.

Herder, J.G. von. - ur. 1744, zm. 1803. Słynny niemiecki poeta i pisarz metafizyczny, który był także masonem, wykształcony w Rydze w 1766, redaktor masońskiego czasopisma zatytułowanego ADRASTEIA, 1801 i autor kilku masońskich broszur.

Hildebrand, P. J. - redaktor z TASCHENBUCH FUR BR.: F.:M.:, Hildesheim, 1794 oraz 1796. Wspomniany przez Klossa.

Holder, H. E. - w 1790 Dr. Tomasz Marryat z Bristolu opublikował traktat THE PHILOSOPHY OF MASONS, jako serię listów. W 1791 r H. E. Holder odpowiedział w liście o tym samym tytule podpisując się jako „Laik,, odpowiedział w tym samym roku LISTEM do ks. E. Holder i Holder zamknęli kontrowersje w ANSWER TO THE LAYMAN'S LETTER, 1791. Te wypociny pojawiły się w Bristolu i trzeba mi wyznać, że nie starałem się ich szukać.

Hughan, W.J. - ur. 1841r, zm. 1911 . Znany angielski mason, szkockiego pochodzenia, oraz główny autorytet w czasach starych Konstytucji i Obowiązków, z których wiele zredagował . Strona historyczna angielskiego Wolnomularstwa jest winna dużo za jego niestrudzone starania. Jego najbardziej ważny prace to (1) HISTORY OF FREEMASONRY IN YORK, 1871; (2) OLD CHARGES OF BRITISH FREEMASONS, 1872; (3) ORIGIN OF THE ENGLISH RITE, 1884.

Hymmen , J.W.B. von . - ur. 1725, zm. 1825. Został wspomniany w połączeniu z AFRIKANISCHE BAUHERREN oraz KRATA REPA. Koadiutor z Hemman nad FREIMAUREER BIBLIOTEKA i autor kilku masońskich broszur.

Inwood, Jethro . - autor dwóch kazań masonskich wygłoszonych w 1797 oraz 1799, odpowiednio w Chatham oraz Maidstone. Oni są chwalone przez Woodforda za prostotę, siłę i wrażliwość.

Johnson, Tomasz - Autor BRIEF HISTORY OF FREE MASONRY, 1782. Warto się z nim zapoznać, nie ze względu na jakąś samoistną wartość, ale jako pamiątkę z jego okresu.

Jones, Stephen. - ur. 1764, zm. 1828. Odnoszący sukcesy dziennikarz, literaturoznawca i redaktor Preston's ILLUSTRATIONS. W 1817 roku wniósł artykuł o masonerii do ENCYCLOPEDIA LONDINENSIS. Był byłym mistrzem Łoży Starożytności.

Keller, Wilhelm. - Autor (1 } GESCHICHTE DES EKLEKTISCHEN FREIMAURERBUNDES, 1856; (2) GESCHICHTE DER FREIMAUREREI IN DEUTSCHLAND, 1859.

Kerndorfer, V. A. - ur. 1769, zm. 1846. Autor z ten dobrze znany HANDBOOK DER FREIMAURER, opublikowany w Lipsku w 1806.

Kloss, F.G.B. - ur. 1788, zm. 1854. Wielki niemiecki bibliograf masonerii. DIE BIBLIOGRAPHIE DER FREIMAURER, 1844, jest raczej nieodzowna niż cenna. Inne jego prace dotyczą masonerii w jej prawdziwym znaczeniu, podając starożytne dokumenty STEIN-METZEN; HISTORIA MASONERII W WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII; oraz tom o masonerii we Francji.

Komensky, Jan Amos. - Urodził się w Brunn w Czechach w 1592 r., został mianowany kapłanem Braci Czeskich w 1618 r., został wygnany z Austrii i znalazł schronienie w Polsce, gdzie poświęcił się sprawom oświaty i osiągnął europejską sławę dzięki swoim pismom. Mówi się, że jego JANUA LINGUARUM RESERATA ukazało się w dwunastu językach. Wspominam o nim tylko dlatego, że zgodnie z niemieckim HANDBUCH jego PANEGERSIA wpłynęła na Andersona i Desaguliers w kształtowaniu masonerii emblematycznej i ponieważ, według Findela, są fragmenty KSIĘGI KONSTYTUCJI Andersona, które są niemal dosłownie zaczerpnięte z Komeńskiego. Ludwig Abaft odtwarza tę historię i mówi, że „było zarezerwowane dla Austriaka, morawskiego nauczyciela, kapłana Braci Czeskich, aby obdarzyć etycznym skarbem brata w dumnym Albionie”. Innymi słowy, Komeński sformułował idee i wskazał drogę „lidze, która miała objąć najszlachetniejszy ze wszystkich narodów, a będąc przez nich doprowadzona do doskonałości, miała wywrzeć wpływ na całą ludzkość”

Koppen, C. F. - ur. 1734, zm. 1797 w Berlinie . O nim wspomniano już w związku z AFRIKANISCHE BAUHERREN oraz KRATA REPA.. Przetłumaczył LES PLUS SECRETS MYSTERIES, itp., na niemiecki oraz przypisuje się mu autorstwo francuskiego ESSAI SUR LES MYSTERES, który pojawił się w La Haye w 1776 i twierdził, że ujawnia prawdziwy cel masonskiego bractwa.

Krebs, J. B. - ur. 1774, zm. 1851. Był autorem (1) MAURERISCHE MITTHEILUNGEN, 6 tomów, 1831, pod pseudonimem J.M.Gneiting; (2) DER FREIMAURER, 1841, pod pseudonimem J. C. Kerning; (3) GESCHICHTLICHE UEBERBLICK DER FREIMAUREREI, 1860. Trzecia praca była spóźnioną obroną drugiej.

Lachmann, F. H. A. - fizyk z Brunswiku, autor GESCHICHTE DER FREIMAUREREI IN BRAUNSCHWEIG, 1844.

Larudan, Abbe.- Autor LES FRANC-MAÇONS ECRASES, 1748, oszukańczej kontynuacji L'ORDRE DES FRANC-MAÇONS TRAHI Abbe Perau. Proponuje Olivera Cromwella jako prawdziwego założyciela Wolnomularstwa.

Latrielle.- Autor RECUEIL ÉLEMENTAIRE DE LA FRANCHE MAÇONNERIE ADONHIRAMITE, 1803. Nie udało mi się znaleźć kopii.

Laurens, J. L.- Napisał (1) ESSAIS HISTORIQUES ET ANTIQUES SUR LA FRANCHE MAÇONNERIE, 1805; (2) VOCABULAIRE DES FRANCSMAÇONS, 1805; oraz (3) esej o starożytnych misteriach opublikowany w pracy zatytułowanej HISTOIRES DES INITIATIONS, 1825. Autorytetem jest Kloss, który przypieczętował je swoją krytyczną aprobatą.

Lebauld le Nanes, CE - ur. 1736, zm. 1789. Francuski aktor, a następnie literat, od dawna mieszkający w Niemczech. Autor kilku dzieł wymienionych przez Klossa, a wśród nich RECUEIL DES DISCOURS, 1781. Dyskursy lub oracje, o których mowa, zostały wygłoszone w historycznej loży ROYAL YORK OF FRIENDSHIP w Berlinie.

Lefranc, Abbe. - Gorliwy anti-mason i autor (1) LA VOILE LEVE POUR LES CURIEUX, 1791; (2) CONJURATION CONTRE LA RELIGION CATHOLIQUE, 1792. Przedstawił Fausta Socinusa jako założyciela masonerii emblematycznej. Są to dzieła typowe dla swojego okresu w sprawie ścigania Zakonu i można je czytać do dziś bez goryczy. Ksiądz Lefranc zginął w masakrze księży u karmelitów w Paryżu, słynnego 2 września 1793 roku, a mason podobno próbował go uratować, prawie tracąc własne życie. Autorytetem jest Thory.

Lenoir, Alexandre. - ur. 1761, zm. 1839. Autor LA FRANCHE MAÇONNERIE RENDUE A SA VERITABLE ORIGINE, 1814, próba połączenia starożytnych misteriów i masonerii poprzez kanał Cechów Budowlanych. Lenoir był archeologiem swojego okresu i kuratorem francuskich antyków w Paryżu. Jego praca jest najbardziej interesująca, ale oczywiście nie dowodowa.

Le Rouge, A. J. E. - ur. 1760, zm. 1833. Przyjaciel i współpracownik Ragona nad masońskim czasopismem HERMES. Był też wielkim kolekcjonerem Rytuałów i ksiąg związanych z Zakonem. Zarówno Kloss, jak i Thory czerpali korzyści z jego przemysłu. Mówi się, że jest autorem pracy o tajnych stowarzyszeniach w armii, 1815, ale wiem o tym tylko ze słyszenia.

Lessing, Gotthold Ephraim. - ur. 1726, zm. 1821. Wielki autor LAOKOON został mianowany masonem w Hamburgu około 1771 roku. W ERNST UND FALK I W NATHAN DER WEISE słyszymy nieco o jego poglądach na Zakon i o niektórych jego nadziejach z nim związanych. Trzymał się teorii pochodzenia templariuszy, ale nie wznosił jej ponad sferę romantycznych spekulacji.

J. P. Levergue – jest czasami przypisywany jako autor L'ESPRIT DE MAÇONNERIE, 1807 i z pewnością jest odpowiedzialny za APERÇU GENERAL ET HISTORIQUE DES PRINCIPALES SECTES MAÇONIQUES, 1821.

Lewi, Elifas. - Nat. 1810, ur. 1875. Założyciel współczesnego okultyzmu. Dałem go poznać angielskiej publiczności poprzez tłumaczenie jego głównych dzieł, zwłaszcza DOGME ET RITUEL DE LA HAUTE MAGIE i HISTOIRE DE LA MAGIE. Moje przedmowy i adnotacje do nich zwalniają mnie w tym miejscu od powiedzenia więcej niż słowa o jego stanowisku w odniesieniu do masonerii. Pewnego razu stwierdził, że otrzymał inicjację tylko od Boga i jego badania, ale w potrzebie można to rozumieć jako inicjację w głębszym sensie. Jest wysoce prawdopodobne, że należał do zewnętrznego Bractwa. Napisał o tym kilka błyskotliwych i niedokładnych rzeczy.

Luchet, markiz de. - Nat. 1740, ur. 1792. Był autorem słynnego ESSAI SUR LA SECTE DES ILLUMINES, 1789. Wzmiankowano o nim w tych tomach. Jest to atak na iluminizm w szerokim znaczeniu tego terminu i zawiera kilka ciekawych rewelacji. Trudno powiedzieć, czy był zaznajomiony z masonerią w sensie bycia w niej przyjętym. Jego praca nie ma dużej wartości z mojego punktu widzenia, ale jest ciekawa i warta przeczytania.

Lyon, David Murray. - Godny podziwu szkocki mason i jeden z czołowych uczonych swoich czasów w historii i starożytności Zakonu. Jego wkład w prasę masońską był bardzo liczny i niezwykle cenny. Jestem pewien, że rozsądny wybór byłby ważnym dodatkiem do stałej literatury Rzemiosła. Najważniejszymi z jego większych prac są (1) HISTORY OF THE MOTHER LODGE KILWINNING i (2) HISTORY OF THE ANCIENT LODGE OF EDINBURGH, 1873.

Mangourit, Michel Ange Bernard de. - ur. 1752, zm. 1829. Autor COURS DE PHILOSOPHIE MACONNIQUE, pierwotnie wygłaszany jako wykłady przed Masońskim Towarzystwem Wolnomyślicieli, którego był założycielem.

Manningham, Tomasz. - Lekarz z Londynu, który był Zastępcą Wielkiego Mistrza od 1752 do 1757. Zaliczam go do pisarzy masońskich, ponieważ według Olivera - patrz REVELATIONS OF A SQUARE - był autorem bardzo pięknej modlitwy przyjętej przez Wielką Lożę do użytku w inicjacji Kandydata. Ma on wielkie znaczenie historyczne jako dowód decydujących elementów chrześcijańskich w Stopniach Rzemiosła w tamtym okresie, dlatego przedrukuję go w całości. „Najświętszy i Chwalebny Panie Boże, Ty Architekcie nieba i ziemi, który jesteś dawcą wszelkich dobrych darów i łask i obiecałeś, że tam, gdzie dwóch lub trzech zgromadzi się w Twoje Imię, Ty będziesz pośród nich: w Twoje Imię gromadzimy się i spotykamy – razem, najpokorniej błagając Cię, abyś nam błogosławił we wszystkich naszych przedsięwzięciach, dał nam Twego Ducha Świętego, aby oświecił nasze umysły mądrością i zrozumieniem, abyśmy dobrze Cię poznali i Tobie służyli, aby wszyscy aby nasze czyny służyły Twojej chwale i zbawieniu dusz naszych. Prosimy Cię, Panie Boże, pobłogosław temu naszemu obecnemu przedsięwzięciu i spraw, aby ten nasz Brat mógł poświęcić swoje życie na Twoją służbę i być prawdziwym i wiernym Bracie pośród nas. Obdarz go Mądrością Bożą, aby z tajemnicami masonerii mógł odkrywać tajemnice pobożności i chrześcijaństwa. O to pokornie błagamy w Imię i dla Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Amen”.

Marconis, Jacques Etienne. - ur. 1795, w Montauban, zm. 1868, w Paryżu. Nazywany jest drugim Wielkim Hierofantem RYTU MEMPHIS, a jego ojciec – Gabriel Mathieu Marconis de Negre – jest według hipotezy tego zamglonego Zakonu nie tylko pierwszym, ale i założycielem. Wydaje mi się, że jest to część historii, która przedstawia ją jako zapoczątkowaną w Montauban w 1815 roku i jestem skłonny uważać ją za mityczną. Zaczynamy słyszeć o działaniu Rytu przez krótki okres od 1839 roku, pod kierownictwem J. E. Marconisa. Mówi się, że w 1852 r. loże – czymkolwiek one były – zostały „zamknięte przez władze cywilne”, ponieważ ryt nie został uznany przez WIELKI WSCHÓD i dlatego był nielegalny, tajny, czy jakkolwiek można to nazwać we Francji. Została zalegalizowana w 1862 roku, przez przyjęcie pod jurysdykcję WIELKIEGO WSCHODU, który to proces usunął ją spod opieki Marconisa i uśpił na zawsze. Widać, że zgodnie z francuskim prawem – przynajmniej w jego ówczesnym brzmieniu – to, co nie zostało uznane przez masońską władzę, było tłumione przez policję, podczas gdy ceną za zgodę była rezygnacja z prawa do prac. Może wydawać się niewiarygodne,

że Marconis, który był gorliwy dla swojego systemu, powinien był dążyć do legalizacji w takich warunkach; ale wydaje się, że uważał, że mógłby założyć go poza Francją i być może zaproponował wykorzystanie tam jej masońskiego uznania jako dźwigni lub tytułu. Jednak WIELKI WSCHÓD pokazał w 1872 roku, że weto jest powszechne. Oczywiście: obecnie ani jej weto, ani zatwierdzenie nie obowiązują w żadnym anglojęzycznym kraju; ale z drugiej strony jest zrozumiałe, że NAJWYŻSZE RADY RYTU SZKOCKIEGO zabraniają swoim członkom wszelkich związków (1) Z RYTEM MEMPHIS, (2) Z RYTEM STAROŻYTNYM I PIERWOTNYM, jego zredukowaną formą, oraz (3) Z ZAKONEM MIZRAIM.

Merzdorf, J.L.T. - autor (1) DIE SYMBOLE, DIE GESETZE, DIE GESCHICHTE, DERZWECK DER-MASONEI SCHLIESSEN KEINE RELIGION VON DERSELBEN AUS 1836; (2) DIE DENKMUNZEN DER FREI MAURER BRUDERSCHAFT, 1852; (3) GESCHICHTE DER FREIMAURER BRUDER SCHAFT, 1861.

Molitor, F. J. - ur. 1779, zm. 1860. Mason z Frankfurtu i autor znakomitej PHILOSOPHIE DER TRADITION. Widział, że chrześcijaństwo i masoneria należą do siebie i powinny zjednoczyć się w jednej misji.

Moore, James. - Autor MASONIC CONSTITUTIONS, OR ILLUSTRATIONS OF MASONRY Lexington, USA 1808. Mówi się, że była to pierwsza praca masońska opublikowana w zachodnich stanach i została skompilowana we współpracy z Careym L. Clarkem na polecenie WIELKIEJ ŁOŻY z Kentucky, gdzie Moore był Wielkim I Dozorcą.

Mossdorf, F. - ur. 1757, zm. 1843 w Dreźnie. Został masonem w 1777 i był przyjacielem Fesslerera i Krause. Był redaktorem VOLLSTÄNDIGE WERKE ZUR FREIMAUREREI Fesslerera, 1801, i ENCYCLOPÄDIE FREIMAUREREI Lenninga, do której był również dużym współautorem. W 1863 roku, pod redakcją H. T. Schlattera i Zille, stały się słynnymi HANDBUCH DER FREIMAUREREI.

Mounier, J.J. - ur. 1760, zm. 1805. Autor DE L'INFLUENCE ATTRIBUEE AUX PHILOSOPHES, AUX FRANC MACONS ET AUX ILLUMINES SUR LA REVOLUTION DE FRANCE, 1801. To pojawił się jednocześnie w języku angielskim, drugie francuskie wydanie w 1828. Jest to odrzucenie Barruela i należy je czytać w związku z MEMOIRS OF JACOBINISM. HANDBUCH daje kompletną odpowiedź.

Munkhouse, Richard. - Autor DISCOURSE IN PRAISE OF FREEMASONRY z 1805 r. i kilku innych - dziś zapomnianych publikacji . Był rektorem kościoła św . Jana w Wakefield , członkiem PHOENIX LODGE w Sunderland i w Wakefield ŁOŻY JEDNOMYŚLNOŚCI .

Murr , Christoph Gottlieb von . - ur. 1733, zm. 1811. stwierdzał wspólne pochodzenie z Różokrzyżowców oraz Wolnomularstwa w dziele ON THE TRUE ORIGIN Zakonów. Praca pojawiła się w 1803 oraz jest bardzo ważne dla tej debaty, dopóki będzie istnieć. Należy w każdym razie na stałe do literatury przedmiotu.

Nicolai, Christoph Friedrich. - ur. 1733, zm. 1811. To samo stwierdzenie odnosi się do eseju NICOLAI EINIGE BEMERKUNGEN ÜBER DEN URSPRUNG UND DIE GESCHICHTE DER ROSENKREUZER UND FREIMAURER, 1782-83, do którego dodano dodatek o pochodzeniu masonerii. Teza jest taka, że Francis Bacon czerpał z zapisów Różokrzyża i wyprodukował NOWĄ ATLANTYDĘ. Umysł epoki rozmyślał nad tą przypowieścią i nad INSTAURATIO MAGNA Bacona aż do 1646 roku, kiedy założono Towarzystwo Królewskie, aby sformułować nowy i plany Verulama. W międzyczasie Ashmole i jego koledzy - alchemicy i astrologowie założyli inne, tajne stowarzyszenie, aby realizować ideę NOWEJ ATLANTYDY i jej Domu Salomona,

organizując swoje spotkania w Masons' Hall i przyjmując nazwę Freemasons. Towarzystwo to stworzyło Odrodzenie w 1717 roku. Nicolai był członkiem TRZECH GLOBÓW w Berlinie.

Noorthouck, John. - Nat. ok. 1746 w Londynie, zm. 1816. Zredagował piąte wydanie KSIĘGI KONSTYTUCJI, opublikowanej w 1784 r. na mocy rezolucji WIELKIEJ ŁOŻY z 20 listopada 1782 r.

Parlon, J. B. – autor traktatu zatytułowanego SOUFFLE MAÇONNIQUE itp., który ukazał się w Bordeaux w 1826 r. i rzekomo zajmował się wszystkimi oszczerstwami skierowanymi przeciwko Zakonowi.

Payne, George. - Widzieliśmy, że został wybrany Wielkim Mistrzem w 1718 r., a także w 1720 r. Był Wielkim I Dozorcą w 1724 r. i Zastępcą Wielkiego Mistrza w 1735 r. Jest tu włączony jako kompilator GENERAL REGULATIONS zatwierdzonych przez WIELKĄ ŁOŻĘ 24 czerwca 1721 r. i włączone przez Andersona do pierwszej KSIĘGI KONSTYTUCJI.

Perau, Gabriel Louis Calabre. - Nat. 1700, ur. 1767. Autor LE SECRET DES FRANC-MAÇONS, która ukazała się w Genewie w 1742. Był francuskim księdzem i przeorem Sorbony. Dzieło jest opisem ceremonii masonskich obowiązujących w tamtym czasie, ale wydaje się, że na podstawie wewnętrznych dowodów trudno jest zdecydować, czy mówi to na podstawie wiedzy z pierwszej ręki, czy w inny sposób.

Pyron, Jean Baptiste. - Francuski pisarz masonski, o którym mówi się, że odszedł z tego świata w 1821 roku, a mimo to jest przedstawiany jako założyciel WIELKA ORIENT, założonego już 24 grudnia 1771 roku. Nie kwestionuję możliwości, ale rejestruję fakt że był już czcigodnym starszym masonskiego Izraela, kiedy pisał w 1814 swoją HISTOIRE DE L'ORGANISATION DU RITE ANCIEN ET ACCEPTE EN FRANCE. Jest to opowieść o burzliwej waśni między masonską władzą, która była, a inną, która pojawiła się nagle i nolens volens nie tylko trzeba było się z nią liczyć, ale w końcu trzeba było ją rozpoznać. Pyron stworzył obszerną kolekcję Stopni i pod tym względem można powiedzieć, że dorównuje Peuvretowi. Quantinowi, Josephowi. - Autor DICTIONNAIRE MAÇONNIQUE, który ukazał się w Paryżu w 1825 r.

Ragotsky, CA - Wydaje się, że był luterańskim duchownym, uczonym i aktywnym masonem. Jego pisma masonskie to (1) UEBER MAURERISCHE FREIHEIT ITP., 1792 i (2) DER FREI DENKER IN DER MAUREREI, 1793.

Reghellni da Schio. - ur. ok. 1780 r. w Scio, rodziców weneckich, zm. 1855. Wydaje się, że jego dorosłe życie minęło w Brukseli. Jego ważniejsze pisma masonskie to (1) ESPRIT DU DOGME DE LA FRANC MAÇONNERIE, 1826 (2) LA MAÇONNERIE CONSIDEREE COMME LE RESULTAT DES RELIGIONS EGYPTIENNE, JUIVE ET CHRETIENNE, 3 tomy, Paryż, 1833. Hipoteza tego ostatniego dzieła jest dobrze zilustrowana tytułem i przedstawia, tak ogromną jak Egipt, spekulację, która już dawno się rozpadła. Poza tym jest to niedokładna praca, choć bardzo interesująca, a nawet pouczająca.

Ridel, C. J. R. - ur. 175r, w Hamburgu, zm. 1821. Był autorem VERSUCH EINES ALPHABETISCHEN VERZEICHNISSES, Jena, 1817.

Robin, Abbe Claude. - Należał do Łoży Dziewięciu Sióstr, czyli Muz, i opublikował w 1779r. swoje RECHERCHES SUR LES INITIATIONS ANCIENNES ET MODERNES, dzieło bardzo interesujące, choć rozstrzygające. Jego tezą było, że starożytne misteria dały początek zakonowi rycerskiemu, z których z kolei zrodziła się masoneria.

Rockwell, W.S. - Autor AHIMAN REZON, wydanego w 1859 roku z upoważnienia WIELKIEJ ŁOŻY GEORGII, U.S.A. Był człowiekiem wielkiej sławy we wszystkich gałęziach masonerii amerykańskiej, Wielkim Mistrzem Georgii i Wielkim Komandorem Rytu Szkockiego w jurysdykcji południowej.

Schauberg, Józef. - ur. 1808, zm. 1866. Niemiecki mason i autor VERGLEICHEN DER HANDBUCH DER SYMBOLI K DER FREIMAUREREI, 3 tomy, 1861, interesujące i ważne dzieło.

Smith, Captain George. - Autor THE USE AND ABUSE OF FREEMASONRY, opublikowanej w 1784. Był Wielkim Mistrzem Prowincji Kent w 1778 i Wielkim II Dozorcą „Modernów”, WIELKIEJ ŁOŻY w 1780. Instytucja ta odmówiła jednak wydania zezwolenia na publikację utworu, który ukazał się zatem bez imprimatur. Oliver zaświadcza, że był (1) honorowy, (2) prawy, (3) aktywny i (4) gorliwy jako mason; jednak w 1785 roku został wydalony przez WIELKĄ ŁOŻĘ, pod zarzutem, że sfałszował świadectwo „rekomendujące dwóch braci w trudnej sytuacji”.

Smith, William. - Redaktor znanego czasopisma FREEMASONS' POCKET COMPANION z 1736 r.

Tannehill, Wilkins. - ur. 1787 w Tennessee, zm. 1858. Założyciel i Wielki Mistrz WIELKIEJ ŁOŻY TENNESSEE i autor MASTER MASONS' MANUAL, 1845, opartego na Prestonie i Webbie. Rozpoczął w 1847 r. publikację masońskiego periodyku PORTFOLIO, który trwał trzy lata.

Thory, Claude Antoine. - ur. 1759, zm. 1817. W masońskiej literaturze historycznej przypuszczam, że jest on jednym z nieśmiertelnych. Możemy krytykować ACTA LATOMORUM, 2 tomy, 1815, ale nie możemy się bez nich obejść i podobnie należy ocenić jego poprzednią pracę, ANNALES ORIGINIS MAGNI GALLIARUM ORIENTIS, 1813. Jednym z jego tytułów na naszą korzyść jest to, że sprzeciwiał się roszczeniom WIELKIEGO WSCHODU do najwyższej władzy masońskiej i utrzymywał tytuły do uznania RYTU SZKOCKIEGO. Sprzeciw Wielkiej Obediencji wobec ewolucji systemów masońskich na szczęście nigdy nie zapobiegł rozwojowi, ale był w dużej mierze odpowiedzialny za wewnętrzne waśnie.

Webb, Thomas Smith. - ur. 1771 w Massachusetts, zm. 1819. Został powołany jako założyciel AMERYKAŃSKIEGO RYTU i „najzdolniejszy masoński rytualista swoich czasów”. Jego FREEMASONS' MONITOR, opublikowany po raz pierwszy w 1797 roku, nadal cieszy się światową renomą w jego własnym kraju.

Weisse, Jan A. - w roku 1880 Dr. Weisse opublikował w Nowy Jorku pracę zatytułowaną THE OBELISK AND FREE MASONRY, w który on potwierdził (1) że kapłaństwa z Baal w Asyrii, Ozyrysa w Egipcie, Jehowy w Palestynie, Jowisza w Grecji oraz Rzymie, Ahura - Mazda w Persji, Brahma w Indiach oraz Teutates w Brytanii były ukonstytuowane jako tajne stowarzyszenia; (2) że wszystkie były połączone w taki sposób, że istniała komunikacja z Indusu po Tyber i od Nilu do Tamizy; (3) że z tych powodów na świecie zawsze istniała masoneria; (4) że jego koneksje były kapłańskie do XIII wieku lub mniej więcej; że emancypacja została zapewniona w tym okresie, po którym przyjęto nazwę wolnomularzy zamiast po prostu mularzy; (6) że od tego wydarzenia masoneria była prześladowana i pożerana przez kapłaństwo. Jest to zagmatwana i myląca teza, na fakt lub możliwość, której nie ma dowodów i nie ma żadnych dostępnych. Sądzę, że gdyby taka komunikacja istniała między Grecją a Egiptem, pisarze klasycy byliby lepszymi autorytetami, niż dowodzą tego w starożytności

religii egipskiej. Gdyby istniała między Rzymem a Wielką Brytanią, szukalibyśmy czegoś bardziej znaczącego niż to. Cesar i Cynceron mogą nam powiedzieć o doktrynie druidów, a inni pisarze powinni mniej słyszeć o wątych analogiach między obrzędami druidów a tajemnicami Eleusis i Samotraki. Ale zakładając przez chwilę, że taka komunikacja istniała, mamy w niej przykład tajnego stowarzyszenia w starożytności, ale nie czegoś, co nazywa się masonerią. Dr Weisse zamierza zasugerować, że budowanie cechów było kontrolowane przez wszystkie kapłaństwa, chociaż pominął to w miejscu, z którego cytuję – s. 94, 95. Ale nic nie wiemy o takich cechach w Egipcie, Asyria, Persja, Indie czy Brytania z czasów druidów. Jeśli chodzi o te z Europy Zachodniej, wiemy o ich koneksjach monastycznych w czasach średniowiecznych, a podczas grabieży klasztorów w Wielkiej Brytanii w ramach programu reformacji zostały one wyemancypowane, jeśli wolimy tak powiedzieć; ale te dwie instytucje rozpadły się wcześniej, ponieważ wielkie kościoły i wielkie klasztory zostały zbudowane dawno temu. Warto było przytoczyć tezę dr Weisse jako ilustrację tego rodzaju rzeczy, które aż do bardzo niedawnego okresu uchodziły za masońskie dowody. Rzeczywiście, jego odpowiedniki i odmiany wciąż przemijają; bo zastanawiam się, czy w jakimkolwiek okresie przeszłości mówiono większe bzdury niż obecnie w pewnych kręgach na temat pochodzenia i wczesnej historii masonerii emblematycznej – przede wszystkim w kręgach okultystycznych, a być może przede wszystkim tam, gdzie te kręgi znajdują się we Francji lub Ameryce.

Woodford, ks. A. F. A. – kompilator i redaktor *MASONIC CYCLOPEDIA* Kenninga, 1878. Jest dobrze znany również w związku z tak zwanym *WOODFORD Ms.*, datowanym na 1728 r. na adnotacji i praktycznie dosłowną kopią *COOKE Ms.* Poza tym pan Woodford miał znaczną wiedzę na temat starych konstytucji i obowiązków.

Woof, Richard. - Był Wielkim Dozorcą Prowincji Worcestershire i, zdaniem pana W. J. Hughana, był autorytetem w sprawie templariuszy i rycerskich stopni masonerii. W 1865 roku opublikował *SKETCH OF THE KNIGHTS TEMPLAR*, zawierający uwagi o masońskim odrodzeniu Zakonu. Nie spotkałem się z żadnymi danymi biograficznymi, które go dotyczyły, poza tym, że był urzędnikiem miejskim Worcester.

Woog, C. C. - ur. 1713 w Dreźnie, zm. 1771 w Lipsku. Mówi się, że został masonem w Londynie. W 1749 roku wydał: *PRESBYTERORUM ET DIACONORUM ACHAIÆ DE MARTYRIO SANCTI ANDREAE APOSTOLI, EPISTOLA ENCYCLICA*, w której mówi o masońskiej czci patronki Szkocji, dodając (1), że jedna z sekt nosi krzyż św. Andrzeja na ich piersiach, ale (2) że – jeśli o niego chodzi – „ich tajemnice pozostaną pogrzebane w głębokiej ciszy”. To jest fragment, na którym opiera się hipoteza jego inicjacji, być może trochę niepewnie.